

Arrest

nr. 263 849 van 18 november 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 juli 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 21 juni 2021 een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart als werkzoekende Unieburger. Ter ondersteuning hiervan heeft hij een Spaans paspoort overgemaakt.

1.2. Onder verwijzing naar een verslag van de federale politie van 2 juli 2021, laat verweerder op 6 juli 2021 aan de stad Mechelen weten dat het overgemaakte paspoort vals of vervalst is, en dat de ingediende verblijfsaanvraag *“als nietig [dient] te worden beschouwd”*.

1.3. Verweerder neemt op 31 juli 2021 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die de eerste bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ MEWI op 31.07.2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

[...]

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2),

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

~~binnen (aantal) dagen na de kennisgeving~~ / uiterlijk op 31.07.2021

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘de wet’) en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

x 1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

x 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het gebruik van documenten die hem niet toebehoren. (PV nummer ME.21.L8.016248/2021 van de politiezone van MEWI

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken..

X Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Maakt gebruik van een vals paspoort (SPANJE).

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het gebruik van documenten die hem niet toebehoren. (PV nummer ME.21.L8.016248/2021 van de politiezone van MEWI

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.”

1.4. Eveneens op 31 juli 2021 neemt verweerder een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van drie jaar. Deze beslissing, die de tweede bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van MEWI op 31.07.2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

[...]

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 31.07.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het gebruik van documenten die hem niet toebehoren. (PV nummer ME.21.L8.016248/2021 van de politiezone van MEWI

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor (feiten). (PV nummer van de politiezone van (plaats).)

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”

2. Onderzoek van het beroep

Voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten

2.1. Verzoeker voert onder het kopje “MIDDELEN TEGEN HET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN” een schending aan van “de wet van 29 juli 1991 m.b.t. de motiveringsverplichting”, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel alsook van de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

Hij verstrekt volgende toelichting:

"[...] Verzoeker kreeg een bijlage 13 (bevel om het grondgebied te verlaten) betekend.

Dat de beslissing van de staatssecretaris onterecht genomen werd.

De bestreden beslissing schendt immers alle beginselen van behoorlijk bestuur. Bovendien zullen art. 3 en 8 van het EVRM, alsook het IVRK geschonden worden indien verzoeker dient terug te keren naar Ghana.

III.1. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Verwerende partij schendt de zorgvuldigheidsplicht door geen rekening te houden met ALLE elementen en het GEHEEL van elementen in dit dossier.

Verzoeker betwist niet dat hij een vals paspoort gebruikte.

Hij verklaarde bij de politie dat hij geen vriendin of kinderen had. Dit is echter fout. Hij durfde de waarheid niet te spreken om zijn gezin niet in de problemen te brengen.

Hij heeft een relatie met mevrouw M.L.. Hun relatie ging van start op het moment dat zijn partner nog gehuwd was. Verzoeker is tevens de biologische vader van haar jongste zoon. Gezien zij op het moment van bevalling nog gehuwd was, werd haar echtgenoot als wettelijke vader genoteerd.

Mevr. M en haar toenmalige echtgenoot leefden reeds sinds juni 2020 officieel feitelijk gescheiden. Dit werd tijdens de echtscheidingsprocedure ook aangetoond door de attesten van woonst waaruit bleek dat zij reeds sinds juni 2020 een afzonderlijk adres hadden.

Hoewel de echtscheiding eind december 2020 werd uitgesproken door de rechtbank, werd deze pas overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand in februari 2021 en dus na de geboorte van O.

Verzoeker zal tevens een procedure starten om over te gaan tot betwisting vaderschap.

Hij weet dat het fout was om hierover geen verklaringen af te leggen, doch gezien zijn partner op het moment van geboorte van hun kind nog officieel gehuwd was, wilde verzoeker geen problemen veroorzaken door dit te verklaren op het verhoor.

Hij werd uitgenodigd voor een tweede verhoor dat zal plaatsvinden na indienen van huidig beroepsverzoekschrift waarop hij zijn eerdere verklaring ook zal rechtzetten.

Bovendien schendt deze beslissing eveneens het redelijkheidsbeginsel.

Professor Suetens geeft de volgende omschrijving m.b.t. het redelijkheidsbeginsel: "Wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld."

Het mag duidelijk zijn dat dit onredelijk is!

Hij heeft dan ook 1 biologisch kind en een partner die hij niet wenst achter te laten en waarvoor hij wenst in te staan.

Hij zal tevens een procedure tot betwisting vaderschap opstarten om aan te tonen dat hij wel degelijk de biologische vader van O is.

Eerst en vooral kan verzoeker geenszins terugkeren. Hij heeft geen enkel onderkomen in Ghana. Hij verblijft intussen al enige tijd in België en heeft zich hier volledig geïntegreerd.

Dit houdt ook een schending in van het motiveringsbeginsel

Dat de bestreden beslissing niet redelijk te verantwoorden is en niet zorgvuldig werd genomen.

Dat aldus de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door met hogervermelde elementen geen rekening te houden.

Men houdt geen rekening met de actuele toestand in Ghana en het gevaar dat verzoeker loopt bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst. Hij heeft er geen toekomst en kan niet terugkeren wegens een ernstige schending van artikel 3 EVRM.

Hieruit volgt dat deze beslissing niet op een degelijke wijze is gemotiveerd en daarbij de motiveringsplicht ernstig geschonden wordt. De motivering is niet pertinent en kan de beslissing rechtvaardigen, noch in rechte dragen.

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (Dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden).

De motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De motiveringsplicht geeft vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Dat de bestreden beslissing t.a.v. verzoeker, gelet op het voorgaande de materiële motiveringsverplichting flagrant schendt aangezien verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoeker niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en onzorgvuldig tot haar besluit is gekomen.

Dat aldus de bestreden beslissing van verwerende partij onterecht werd genomen en de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door geen rekening te houden met ALLE en het GEHEEL van elementen.

Dat deze beslissing getuigt van een ernstig gebrek aan afdoende motivering die de beslissing kan rechtvaardigen en dat ze verder absoluut niet pertinent is. Men heeft geen enkel belangrijk element in aanmerking genomen bij de beoordeling van het dossier van verzoeker. Er wordt niet de minste belangenafweging gemaakt.

Hij heeft wel degelijk een partner en een kind in België. Zoals reeds aangegeven zal hiervoor ook een procedure tot betwisting vaderschap worden ingediend. Het is zeer duidelijk dat de toenmalige echtgenoot niet de biologische vader van O kan zijn.

O wordt nu opgevoed door beide ouders. De huidige leeftijd van hun kindje is van aanzienlijk belang in de opvoedingscyclus van de kinderen en geeft vorm aan de karaktereigenschappen van een kind. De cruciale ontwikkeling van kinderen speelt zich af gedurende de eerste zes levensjaren!

De verwijdering van de vader, zelfs tijdelijk, zal voor O een onherstelbaar nadeel met zich meebrengen en zal de familiale hechting tussen vader en hem ernstig in de weg staan! Dit is niet redelijk te verantwoorden!

Dat het duidelijk is dat verzoeker de kans moeten krijgen om de opvoeding van zijn zoon op zich te nemen, en dat een eventuele repatriëring naar Ghana een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich mee zou brengen ten opzichte van zijn zoon.

Verzoeker kan enkel vaststellen dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de werkelijke situatie van verzoeker!

Tenslotte meent verwerende partij dat er een risico bestaat op onderduiken in hoofde van verzoeker. Hij woont samen met zijn partner en zijn zoon. Hij wenst verder voor hem/hen in te staan en voor hem/hen te zorgen. Het zou dan ook vreemd zijn indien hij hen zou achterlaten.

Er bestaat dan ook geen enkel risico op onderduiken in hoofde van verzoeker. Hij kan en wil zijn gezin niet achterlaten.

De motivering i.v.m. het risico op onderduiken in hoofde van verzoeker is onterecht.

Schending van de hoorplicht

De beslissing geeft aan dat verzoeker werd gehoord op 31.07.2021 door de politie.

Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State houdt de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur in dat tegen niemand een maatregel kan worden genomen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die zijn belangen zwaar kan treffen, zonder dat hem vooraf de gelegenheid wordt gegeven zijn standpunt uiteen te zetten en op nuttige wijze voor zijn belangen op te komen.

Bij gebrek aan enige formele wetgeving ter zake, zal de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van toepassing zijn als aan de volgende twee cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- 1. De overheid neemt een individuele beslissing die de betrokkene ernstig in zijn belangen aantast;*
- 2. De maatregel is gebaseerd op het persoonlijk gedrag van betrokkene, met name een gedrag dat hem als een tekortkoming wordt aangerekend.*

(RvS 24 mei 2012, nr. 219.470; RvS 16 juni 2011, nrs. 213.887 en 213.888; RvS nr. 211.309, 17 februari 2011; RvS 20 april 2010, nr. 203.094; RvS 1 juni 2009, nr. 189.314; RvS 16 februari 2004, nr. 128.184).

In casu wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten opgelegd in toepassing van artikel 7, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Dergelijke beslissing houdt in dat de belangen van verzoeker ernstig worden aangetast aangezien hij wordt blootgesteld aan een schending van artikel 3 EVRM.

Aan verzoeker wordt in casu een bevel om het grondgebied te verlaten opgelegd tevens in toepassing van artikel 7, alinea 1, °3 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is dan ook onmiskenbaar gestoeld op het persoonlijk gedrag van verzoeker.

Aan beide voorwaarden is voldaan. De hoorplicht is bijgevolg van toepassing. Met andere woorden, de verwerende partij diende verzoeker de mogelijkheid te geven om zijn standpunt over een eventueel bevel om het grondgebied te verlaten uiteen te zetten. Bovendien diende verwerende partij verzoeker vooraf in kennis te stellen van het feit dat er overwogen werd een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen en verzoeker de kans te bieden om hierop te reageren. Ik verwijs hierbij tevens naar het arrest van uw Raad (arrest nr. 184.616 in RvV 202254). Deze reactie houdt tevens in dat hij op een adequate manier zijn standpunt kan duidelijk maken.

Het feit dat verzoeker zich niet veilig voelde om tijdens het verhoor de waarheid te zeggen i.v.m. zijn partner en kind dient toch onderzocht te worden. Hij had een vrees dat dit ernstige gevolgen voor hen zou meebrengen.

Dat uit de bestreden motivering zeer duidelijk blijkt dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel flagrant schendt door geen rekening te houden met de specifieke situatie van verzoeker.

Er wordt geen afweging gemaakt van de gevolgen die deze beslissing zou hebben voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst.

Dat dit dan ook een flagrante schending is van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Dat de verwerende partij rekening diende te houden met de specifieke situatie van verzoeker, met betrekking tot deze beslissing.

III.2. Schending van art. 8 van het EVRM

Ondanks de verklaring van verzoeker diende artikel 8 van het EVRM onderzocht te worden. Hij verblijft hier nl. met zijn partner en zijn zoon O.

In dit dossier wordt geen enkele belangenafweging gemaakt hoewel de fair - balance toets onontbeerlijk is bij het nemen van een beslissing om het grondgebied te verlaten. Men dient een afweging te maken tussen de belangen van de vreemdeling en die van de overheid bij het nemen van een uitwijzingsbeslissing. Indien men vaststelt dat de voordelen voor de overheid gering zijn ten opzichte van het voordeel voor de vreemdeling, dan dient men zich te onthouden van het nemen van een beslissing om het grondgebied te verlaten.

Ook een toetsing aan de mensenrechten zoals vastgelegd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens is onontbeerlijk in onderhavig dossier. Met name artikel 8 EVRM dient grondig te worden onderzocht om na te gaan of deze bepaling niet geschonden wordt!

Artikel 8 EVRM bepaalt het volgende:

1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM kan 'ipso jure' ontstaan. Dit houdt in dat het gezinsleven van rechtswege ontstaat. Het Hof heeft verschillende uitspraken gedaan over het van rechtswege ontstaan van gezinsleven.

Voorts vereist artikel 8 lid 2 EVRM dat de inmenging noodzakelijk moet zijn in het belang van de democratische samenleving. Er moet dus sprake zijn van een 'pressing social need'.

Dat er, integendeel tot wat verwerende partij stelt, geen sprake is van een pressing social need.

Om te bepalen of aan de voorwaarden van noodzakelijkheid wordt voldaan moet er een belangenafweging en proportionaliteitstoets plaatsvinden.

Verder moet er, om te bepalen of de inmenging gerechtvaardigd is, een belangenafweging plaatsvinden tussen het algemene belang en het individuele belang van de vreemdeling.

Indien men hier een belangenafweging maakt kan men tot de vaststelling komen dat de individuele belangen van de vreemdeling zwaarder doorwegen.

Teneinde de omvang van de verplichtingen die voor een staat uit artikel 8, eerste lid van het EVRM voortvloeien te bepalen, dient te worden nagegaan of er hinderpalen worden aangevoerd voor het uitbouwen of verderzetten van een normaal en effectief gezinsleven elders. Zolang er geen dergelijke hinderpalen kunnen worden vastgesteld, zal er geen sprake zijn van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

In casu diende dan ook de relatie met zijn partner en zijn zoon onderzocht te worden. Zij vormen wel degelijk een gezin o.b.v. art. 8 van het EVRM.

Bijgevolg is de vraag of er wel of geen "gezinsleven" bestaat in wezen een vraag die feitelijk afhankelijk is van het werkelijke bestaan in de praktijk van nauwe persoonlijke banden. Men dient daarom de facto familiebanden te bekijken conform de rechtspraak van het EHRM. Volgende feitelijke elementen vormen bij die beoordeling belangrijke toetsstenen:

- Wonen de betrokkenen samen? Zelfs bij ontstentenis van enige wettelijke erkenning van het gezinsleven;*
- De lengte van de relatie;*
- De toewijding van de vader naar zijn kinderen;*

Uit de bestreden beslissing kan enkel worden afgeleid dat met geen van de belangrijke toetsstenen van artikel 8 EVRM rekening werd gehouden alvorens een beslissing te nemen. De genomen beslissing schendt manifest artikel 8 EVRM!

Dat op geen enkele manier blijkt dat het dossier van verzoeker grondig onderzocht is, alvorens de beslissing is genomen.

Dat er een afweging gemaakt moet worden tussen de verschillende belangen, maar dat dit in onderhavig dossier geenszins gebeurd is.

Een terugkeer naar het land van herkomst zou voor verzoeker zware gevolgen met zich meebrengen, vnl. op basis van zijn gezinsleven met zijn zoon en zijn partner, mevrouw M. Hij kan om die redenen niet terugkeren naar Ghana, OOK NIET TIJDELIJK!

Er is immers geenszins sprake van een eventueel gevaar voor de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn. Noch is er sprake van wanordelijkheden en vormt hij een gevaar voor de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Bijgevolg dient het recht op een gezinsleven van verzoeker, partner en zijn zoon gerespecteerd te worden!

III.3. Schending van het Internationale Verdrag betreffende de Rechten van het Kind (IVRK)

Art 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land"

Deze bepaling is een indirecte verwijzing naar het Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind. De zoon van verzoeker heeft het recht om verzoeker te kennen en door hem te worden verzorgd, dit wordt expliciet verklaard in artikel 7, § 1 van de Internationale Verklaring betreffende de Rechten van het Kind (IVRK):

"Het kind wordt onmiddellijk na de geboorte ingeschreven en heeft vanaf de geboorte het recht op een naam, het recht een nationaliteit te verwerven en, voor zover mogelijk, het recht zijn of haar ouders te kennen en door hen te worden verzorgd."

De zoon heeft recht op een relatie met verzoeker en aldus kan hij absoluut niet terugkeren naar Ghana en zijn zoon achterlaten. Hij wenst voor de rechtbank aan te tonen dat hij wel degelijk de biologische vader is van Obed. Hiervoor dient een DNA-onderzoek plaats te vinden.

Tevens geldt artikel 9 van het Internationale Verdrag betreffende de Rechten van het Kind:

"2. De Staten die partij zijn, waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn of haar ouders tegen hun wil, tenzij de bevoegde autoriteiten onder voorbehoud van de mogelijkheid van rechterlijke toetsing, in overeenstemming met het toepasselijk recht en de toepasselijke procedures, beslissen dat deze scheiding noodzakelijk is in het belang van het kind. Een dergelijke beslissing kan noodzakelijk zijn in een bepaald geval, zoals wanneer er sprake is van misbruik of verwaarlozing van het kind door de ouders, of wanneer de ouders gescheiden leven en er een beslissing moet worden genomen ten aanzien van de verblijfplaats van het kind.

2. In procedures ingevolge het eerste lid van dit artikel dienen alle betrokken partijen de gelegenheid te krijgen aan de procedures deel te nemen en hun standpunten naar voren te brengen.

3. De Staten die partij zijn, eerbiedigen het recht van het kind dat van een ouder of beide ouders is gescheiden, op regelmatige basis persoonlijke betrekkingen en rechtstreeks contact met beide ouders te onderhouden, tenzij dit in strijd is met het belang van het kind."

Dat het duidelijk is dat de zoon van verzoeker het recht heeft een band met verzoeker, zijn vader, te onderhouden en dat hij die kansen ook moet kunnen krijgen!

België heeft, als staat die de IVRK heeft ondertekend, de plicht om te waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn/haar ouders. Hier bestaat één uitzondering op: een scheiding is mogelijk als de bevoegde autoriteiten vinden dat dit noodzakelijk is in het belang van het kind.

Dat duidelijk mag blijken dat dit hier niet het geval is!

Bovendien sprak het Europees Hof zich reeds uit in een vergelijkbare zaak, nl: Case of Nunez v. Norway (Application no. 55597/09) - 28 June 2011

In dit arrest wordt het volgende vermeld:

§1. It is to be noted that from their birth in 2002 and 2003, respectively, until the City Court's judgment of 24 May 2007 in the custody case, the children had been living permanently with the applicant, who had also assumed their daily care since her separation from their father in October 2005. (...) As observed by the Supreme Court minority, together with the father, the applicant was the most important person in the children's lives.

§2. Also, an equally important consequence of the said judgment of 24 May 2007 was that the children, who had lived all their lives in Norway, would remain in the country in order to live with their father, a settled immigrant.

§3. Moreover, in the assessment of the Supreme Court's minority, the children had experienced stress, presumably due to the risk of their mother's being expelled as well as disruption in their care situation, first by their parents' being separated, then by being moved from their mother's home to that of their father. They would have difficulty in understanding the reasons were they to be separated from their mother. Pending her expulsion and the two-year re-entry ban she would probably not return to Norway and it was uncertain whether they would be able to visit her outside Norway. The Court has taken note that, as observed by the Supreme Court's majority, Mr O. stated that, in the event that the applicant were to be expelled, he would facilitate contacts between the children and her, notably during summer and Christmas holidays. According to the Supreme Court's majority, there was no reason to assume that it would not be possible to maintain contact between the children and the applicant during the expulsion period. Nevertheless, the Court observes that, as a result of the decisions taken in the expulsion case and in the custody case, the children would in all likelihood be separated from their mother practically for two years, a very long period for children of the ages in question. There is no guarantee that at the end of this period the mother would be able to return. Whether their separation would be permanent or temporary is in the realm of speculation. In these circumstances, it could be assumed that the children were vulnerable, as held by the minority of the Supreme Court.

*Verwerende partij dient rekening te houden met de zoon van verzoeker en faalt erin dit te doen!
Integendeel zelfs!*

Het EHRM heeft in haar rechtspraak bevestigd dat het belang van minderjarige kinderen in overweging moet worden genomen bij de evenwichtsoefening die moet worden gemaakt wanneer een Overheid een beslissing moet nemen over een verblijfskwestie. Bij deze evenwichtsoefening dient men ook rekening te houden met de moeilijkheid die een minderjarig kind zal/kan ervaren bij een terugkeer naar het land van herkomst van zijn ouder (EHRM 3 oktober 2014, JEUNESSE t. Nederland)

Het Hof oordeelde als volgt:

"Whilst alone they cannot be decisive, such interests certainly must be afforded significant weight. Accordingly, national decision-making bodies should, in principle, advert to and assess evidence in respect of the practicality, feasibility and proportionality of any removal of a non-national parent in order to give effective protection and sufficient weight to the best interests of the children directly involved by it."

[...]

Het Hof wijst op artikel 3 IVRK dat stelt dat nationale instanties het belang van het kind als voornaamste overweging bij hun uitspraken moeten betrekken.

Ook artikel 24 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is noemenswaardig. Het bepaalt het volgende:

"1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.
2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging. 18.12.2000 Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 364/13 NL
3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist. "
[...]

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erkent de directe werking van dit artikel waarbij de belangen van het kind een essentiële overweging moeten vormen. De Raad interpreteert deze bepaling in het licht van artikel 3 IVRK, waardoor dit ook geldt voor beslissingen die onrechtstreeks kinderen raken. Hoe dan ook staat het vast dat het belang van het kind een essentiële overweging is die nauwkeurig dient te worden onderzocht met daarin begrepen een "fair-balance" toets met respect voor de mensenrechten.

III.4. Schending van art. 3 EVRM

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Verwerende partij faalt in haar beslissing om de situatie in het land van herkomst te onderzoeken.

Dat verwerende partij dit op geen enkele manier onderzoekt in haar beslissing. Dit is flagrant onzorgvuldig!

Dat uit het voorgaande dus blijkt dat de formele motiveringsplicht geschonden is en dat er een reële dreiging is voor de veiligheid van verzoeker.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing in casu is voorzien van een feitelijke en juridische motivering. Zo wordt, onder verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 1° en 3° van de Vreemdelingenwet, aangegeven dat verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd omdat hij enerzijds niet in het bezit is van een geldig paspoort en niet van een geldig(e) visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie en anderzijds op heterdaad is betrapt op het gebruik van documenten die hem niet toebehoren. Tevens wordt gemotiveerd aan de hand van de elementen vervat in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft het gebrek aan een termijn voor vrijwillig vertrek, wordt verwezen naar artikel 74/14, §3, 1° en 3° van de Vreemdelingenwet en gesteld dat enerzijds er een risico op onderduiken bestaat en anderzijds verzoeker een bedreiging is voor de openbare orde. Zowel dit risico als de bedreiging worden geconcretiseerd in de motivering van de eerste bestreden beslissing. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt ook dat verzoeker kennis heeft van de motieven, die hij inhoudelijk bekritiseert. Hiermee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht. Een schending hiervan wordt niet aangetoond. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, wordt beoordeeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve

overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.4. Verzoeker betwist niet dat hij zich bevindt in de situatie van artikel 7, eerste lid, 1° en 3° van de Vreemdelingenwet en dat hem op deze gronden een bevel om het grondgebied te verlaten kon worden afgeleverd. Wat betreft het gebrek aan een termijn voor vrijwillig vertrek, herhaalt de Raad dat dit werd gestoeld op enerzijds het motief dat er sprake is van een risico op onderduiken en anderzijds het motief dat verzoeker een bedreiging vormt voor de openbare orde. Over deze bedreiging voor de openbare orde wordt gesteld dat *“betrokkene op heterdaad betrapt [is] voor het gebruik van documenten die hem niet toebehoren. (PV nummer ME.21L.8.016245/2021). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht worde de openbare orde te kunnen schaden.”* Verzoeker gaat hier niet op in. Deze overweging volstaat reeds om de beslissing tot het niet toekennen van een termijn voor vrijwillig vertrek te schragen, zodat niet dient te worden ingegaan op verzoekers kritiek op het vastgestelde risico op onderduiken. Ten overvloede wijst de Raad erop dat waar verzoeker stelt dat er geen sprake is van een risico op onderduiken omdat hij samenwoont met zijn partner en zoon, hiervan geen enkel begin van bewijs wordt neergelegd (zie infra).

2.5. Kernpunt van verzoekers betoog is dat geen rekening werd gehouden met zijn individuele situatie, waarbij hij zijn gezinsleven met zijn partner en hun gezamenlijk kind benadrukt. Hij verwijst in dit verband naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM.

2.6. In de eerste bestreden beslissing kan, in verband met de elementen vervat in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, worden gelezen als volgt:

“Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.”

2.7. Zoals in de eerste bestreden beslissing wordt aangegeven – en dit vindt steun in het administratief dossier – werd verzoeker op 31 juli 2021 gehoord door een politieambtenaar van de politiezone MEWI. Verzoeker bevestigt dit ook in zijn verzoekschrift. Uit een nazicht van het administratief dossier blijkt dat in het administratief verslag van 31 juli 2021, in antwoord op de vraag of hij *“nog elementen [...] kenbaar wil maken betreffende de regelmatigheid van zijn verblijf, familie- en gezinsleven”*, werd aangegeven dat verzoeker heeft verklaard dat hij *“ongeveer 10 jaar geleden van Ghana [is] afgereisd naar Europa/Spanje om te werken. Na 6 jaar in Spanje heeft de betrokkene enkele omzwervingen gemaakt naar Duitsland en Denemarken. Betrokkene heeft zich 3 maanden geleden in Mechelen willen vestigen.”* Met zijn theoretische uiteenzetting over de hoorplicht toont verzoeker niet aan dat de wijze waarop hij werd gehoord niet zou tegemoetkomen aan de vereisten van de hoorplicht. Dit houdt ook niet in dat hij vooraf in kennis moet worden gesteld van het voornemen van verweerder om een bevel om het grondgebied te verlaten te geven. Verzoeker betoogt dat hij *“zich niet veilig voelde om tijdens het verhoor de waarheid te zeggen i.v.m. zijn partner en kind”*. Dit betreft evenwel niet meer dan een louter bloot betoog. Verzoeker maakt allerminst aannemelijk waarom de omstandigheden waarin hij werd gehoord, hem zouden hebben verhinderd om vrijuit te spreken.

2.8. Aangezien aldus verzoeker bij zijn gehoor geen melding heeft gemaakt van een gezinsleven met zijn partner en kind, kan verweerder bezwaarlijk worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden. Wanneer hem uitdrukkelijk wordt gevraagd naar zijn gezinsleven en hij niet te kennen geeft er een gezinsleven op na te houden, kan verzoeker niet verwachten dat verweerder alsnog bijkomende afwegingen in het licht van artikel 8 van het EVRM zou maken. Verzoekers betoog dat hij bij zijn gehoor

door de politie de waarheid inzake zijn gezinsleven niet durfde te zeggen klemt des te meer gezien hij geen enkel begin van bewijs voorlegt van een gezinsleven met zijn partner en hun gezamenlijk kind. Dit is louter gestoeld is op blote beweringen. Verzoeker poneert dat hij een relatie onderhoudt met L.M., dat deze relatie reeds van start ging op het moment dat L.M. nog gehuwd was en dat hij de biologische vader is van het kind van L.M., doch dat laatstgenoemde op het moment van de bevalling nog gehuwd was, zodat haar toenmalige echtgenoot als wettelijke vader werd geregistreerd. Verzoeker zou een procedure starten tot betwisting van het vaderschap. Verzoeker zou samen met zijn partner instaan voor de opvoeding van het kind O. Verzoeker zou dit alles rechtzetten bij een tweede gehoor, na het indienen van huidig beroep. Van dit alles wordt niet het minste begin van bewijs overgemaakt. Verzoeker slaagt er zelfs niet in een concrete geboortedatum van het kind O. te verschaffen.

2.10. Gelet op het volledig gebrek aan een begin van bewijs van het voorgehouden gezinsleven, kan verzoeker niet verwachten dat de Raad dit gezinsleven zonder meer zou aannemen en op basis hiervan zou besluiten tot een schending van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker stelt *“al enige tijd in België”* te zijn en *“hier volledig geïntegreerd”* te zijn, doch de Raad wijst op de verklaringen van verzoeker ten overstaan van de wijkagent van Mechelen, zoals deze blijken uit een verslag van 21 juni 2021 dat zich in het administratief dossier bevindt. Hij verklaarde immers op 1 juni 2021 België te zijn binnengekomen en dat dit zijn eerste binnenkomst is. Verzoeker verblijft aldus nog maar enkele maanden in België. Van de voorgehouden integratie in België wordt bovendien ook geen enkel begin van bewijs voorgelegd. Een beschermenswaardig privéleven ligt aldus ook niet voor. De uitgebreide theoretische uiteenzetting in het verzoekschrift over artikel 8 van het EVRM kan niet leiden tot een andersluidend oordeel. Verzoeker kan zich ook niet dienstig beroepen op de door hem geschonden geachte bepalingen van het Kinderrechtenverdrag en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker brengt immers geen enkel begin van bewijs aan dat hij de vader is van het kind O., van wie in het verzoekschrift niets meer wordt vermeld dan een voornaam.

2.10. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, kan verzoeker bezwaarlijk volstaan met het stellen dat *“verwerende partij faalt in haar beslissing om de situatie in het land van herkomst te onderzoeken”* en *“er een reële dreiging is voor de veiligheid van verzoeker”*. De Raad benadrukt nogmaals dat verzoeker werd gehoord door een politieambtenaar van de politiezone MEWI. Uit het administratief verslag van 31 juli 2021 blijkt niet dat verzoeker gewag heeft gemaakt van mogelijke problemen in het licht van artikel 3 van het EVRM. Ook in zijn verzoekschrift concretiseert verzoeker geenszins waaruit de *“reële dreiging voor de veiligheid”* zou bestaan. Een loutere verwijzing naar *“de situatie in het land van herkomst”* volstaat niet, net zo min als een bloot betoog dat hij geen enkel onderkomen meer heeft in Ghana. Om te kunnen besluiten tot een schending van artikel 3 van het EVRM, dient verzoeker aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of mensonterende behandelingen. Hij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker hiertoe volledig in gebreke blijft.

2.11. Verzoeker voert een uitgebreid bladvullend betoog ter ondersteuning van een resem middelen dat op niets anders is gebaseerd dan blote beweringen inzake een gezinsleven met een partner en hun gezamenlijk kind. Op geen enkel vlak wordt aangetoond dat de verwerende partij in gebreke is gebleven rekening te houden met alle – aan haar kenbaar gemaakte – elementen en het geheel van elementen in verzoekers dossier en dat zij hierdoor kennelijk onredelijk te werk ging. De eerste bestreden beslissing betreft geen antwoord op een door verzoeker geïnitieerde aanvraag, zodat niet kan worden ingezien hoe verweerder *“op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoeker niet correct heeft beoordeeld”*. De loutere overtuiging van verzoeker dat de eerste bestreden beslissing *“alle beginselen van behoorlijk bestuur”* schendt en niet deugt, brengt deze beslissing niet aan het wankelen.

De middelen die worden aangevoerd tegen de eerste bestreden beslissing zijn ongegrond.

Voor wat betreft het inreisverbod

2.12. Verzoeker voert onder het kopje *“MIDDELEN TEGEN HET INREISVERBOD”* een schending aan van *“de wet van 29 juli 1991 m.b.t. de motiveringsverplichting”*, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

Hij verstrekt volgende toelichting:

"[...] Verzoeker kreeg een bijlage 13 sexies (inreisverbod) betekend.

Dat de beslissing van de staatssecretaris van Asiel en Migratie onterecht genomen werd.

De bestreden beslissing schendt immers alle beginselen van behoorlijk bestuur. Bovendien zal art. 3 en 8 van het EVRM, geschonden worden, indien verzoeker dient terug te keren naar Ghana en gedurende 3 jaar de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen niet mag betreden.

IV.1. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Verwerende partij schendt de zorgvuldigheidsplicht door geen rekening te houden met ALLE elementen en het GEHEEL van elementen in dit dossier.

Verzoeker betwist niet dat hij een vals paspoort gebruikte.

Hij verklaarde bij de politie dat hij geen vriendin of kind had. Dit is echter fout. Hij durfde de waarheid niet te spreken om zijn gezin niet in de problemen te brengen.

Hij heeft een relatie met M.L.. Hun relatie ging van start op het moment dat zijn partner nog gehuwd was. Verzoeker is tevens de biologische vader van haar jongste zoon. Gezien zij op het moment van bevalling nog gehuwd was, werd haar echtgenoot als wettelijke vader genoteerd.

Mevr. M. en haar toenmalige echtgenoot leefden reeds sinds juni 2020 officieel feitelijk gescheiden. Dit werd tijdens de echtscheidingsprocedure ook aangetoond door de attesten van woonst waaruit bleek dat zij reeds sinds juni 2020 een afzonderlijk adres hadden.

Hoewel de echtscheiding eind december 2020 werd uitgesproken door de rechtbank, werd deze pas overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand in februari 2021 en dus na de geboorte van O..

Verzoeker zal tevens een procedure starten om over te gaan tot betwisting vaderschap.

Hij weet dat het fout was om hierover geen verklaringen af te leggen, doch gezien zijn partner op het moment van geboorte van hun kind nog officieel gehuwd was, wilde verzoeker geen problemen veroorzaken door dit te verklaren op het verhoor.

Hij werd uitgenodigd voor een tweede verhoor dat zal plaatsvinden na indienen van huidig beroepsverzoekschrift waarop hij zijn eerdere verklaring ook zal rechtzetten.

Bovendien schendt deze beslissing eveneens het redelijkheidsbeginsel.

Professor Suetens geeft de volgende omschrijving m.b.t. het redelijkheidsbeginsel:

"Wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld. "

Het mag duidelijk zijn dat dit onredelijk is!

Hij heeft dan ook 1 biologisch kind en een partner die hij niet wenst achter te laten en waarvoor hij wenst in te staan.

Hij zal tevens een procedure tot betwisting vaderschap opstarten om aan te tonen dat hij wel degelijk de biologische vader van O. is.

Eerst en vooral kan verzoeker geenszins terugkeren. Hij heeft geen enkel onderkomen in Ghana. Hij verblijft intussen al enige tijd in België en heeft zich hier volledig geïntegreerd.

Dit houdt ook een schending in van het motiveringsbeginsel

Dat de bestreden beslissing niet redelijk te verantwoorden is en niet zorgvuldig werd genomen.

Dat aldus de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door met hogervermelde elementen geen rekening te houden.

Men houdt geen rekening met de actuele toestand in Ghana en het gevaar dat verzoeker loopt bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst. Hij heeft er geen toekomst en kan niet terugkeren wegens een ernstige schending van artikel 3 EVRM.

Hieruit volgt dat deze beslissing niet op een degelijke wijze is gemotiveerd en daarbij de motiveringsplicht ernstig geschonden wordt. De motivering is niet pertinent en kan de beslissing rechtvaardigen, noch in rechte dragen.

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (Dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden).

De motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De motiveringsplicht geeft vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Dat de bestreden beslissing t.a.v. verzoeker, gelet op het voorgaande de materiële motiveringsverplichting flagrant schendt aangezien verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoeker niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en onzorgvuldig tot haar besluit is gekomen.

Dat aldus de bestreden beslissing van verwerende partij onterecht werd genomen en de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door geen rekening te houden met ALLE en het GEHEEL van elementen.

Dat deze beslissing getuigt van een ernstig gebrek aan afdoende motivering die de beslissing kan rechtvaardigen en dat ze verder absoluut niet pertinent is. Men heeft geen enkel belangrijk element in aanmerking genomen bij de beoordeling van het dossier van verzoeker. Er wordt niet de minste belangenafweging gemaakt.

Hij heeft wel degelijk een partner en een kind in België. Zoals reeds aangegeven zal hiervoor ook een procedure tot betwisting vaderschap worden ingediend. Het is zeer duidelijk dat de toenmalige echtgenoot niet de biologische vader van O. kan zijn.

O. wordt nu opgevoed door beide ouders. De huidige leeftijd van hun kindje is van aanzienlijk belang in de opvoedingscyclus van de kinderen en geeft vorm aan de karaktereigenschappen van een kind. De cruciale ontwikkeling van kinderen speelt zich af gedurende de eerste zes levensjaren!

De verwijdering van de vader, zelfs tijdelijk, zal voor O. een onherstelbaar nadeel met zich meebrengen en zal de familiale hechting tussen vader en hem ernstig in de weg staan! Dit is niet redelijk te verantwoorden!

Dat het duidelijk is dat verzoeker de kans moeten krijgen om de opvoeding van zijn zoon op zich te nemen, en dat een eventuele repatriëring naar Ghana een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich mee zou brengen ten opzichte van zijn zoon.

Verzoeker kan enkel vaststellen dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de werkelijke situatie van verzoeker!

Tenslotte meent verwerende partij dat er een risico bestaat op onderduiken in hoofde van verzoeker. Hij woont samen met zijn partner en zijn zoon. Hij wenst verder voor hem/hen in te staan en voor hem/hen te zorgen. Het zou dan ook vreemd zijn indien hij hen zou achterlaten.

Er bestaat dan ook geen enkel risico op onderduiken in hoofde van verzoeker. Hij kan en wil zijn gezin niet achterlaten.

De motivering i.v.m. het risico op onderduiken in hoofde van verzoeker is onterecht.

Vervolgens schendt deze beslissing het motiveringsbeginsel omtrent het inreisverbod

Dat de motivering m.b.t. het inreisverbod onvoldoende is.

Dat het duidelijk mag zijn dat verwerende partij gefaald heeft rekening te houden met art 74/11, §1 van de vreemdelingenwet; deze bepaald het volgende: "§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. "

Bovendien werden er reeds verschillende arresten van uw Raad uitgesproken, waaruit duidelijk blijkt dat verwerende partij rekening dient te houden met alle elementen in het dossier van verzoeker alvorens een inreisverbod op te leggen.

Arrest nr. 92 111 van 27.11.2012 vermeldt immers het volgende: " Daargelaten de vraag of de aanwezigheid van familie in België een voldoende wegend element is om het inreisverbod in te korten, dient de Raad vast te stellen dat waar de gemachtigde een inreisverbod oplegt voor de maximale termijn van drie jaar zonder enig onderzoek en motivering omtrent de specifieke omstandigheden van verzoeker en de duur van het inreisverbod, de gemachtigde, gezien de verstreckende gevolgen van een inreisverbod, op een onredelijke wijze heeft gehandeld. Een schending van de materiële motiveringsplicht werd aangenomen. "

De motivering van dit arrest is natuurlijk ook van toepassing in huidig geschil zeker gezien de gevolgen van een inreisverbod van 3 jaar zodanig groot zijn.

Dat uit de bestreden motivering zeer duidelijk blijkt dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel flagrant schendt door geen rekening te houden met de specifieke situatie van verzoeker en de actuele situatie in het land van herkomst.

Verwerende partij schendt dan ook in deze bestreden beslissing zwaar de motiveringsverplichting gezien zij niet afdoende verantwoordt waarom in casu een inreisverbod voor de maximale termijn van 3 jaar opgelegd moet worden.

Er wordt geen afweging gemaakt van de gevolgen die dit inreisverbod zou hebben voor verzoeker. Verzoeker mag immers 3 jaar het Belgisch grondgebied en de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen niet betreden, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Men tracht kost wat kost een negatieve beslissing te nemen, zonder een afweging te maken in het dossier van verzoeker!

Verwerende partij weigert rekening te houden met alle en het geheel van elementen.

Dat de verwerende partij rekening diende te houden met de specifieke situatie, het volledig dossier van verzoeker en alle aangehaalde elementen en stukken en het geheel van elementen, met betrekking tot de beslissing.

Verzoeker wenst een band te onderhouden met zijn partner en zijn zoon, wat niet mogelijk is indien hij België dient te verlaten en voor een periode van 3 jaar niet meer kan terugkeren.

Schending van de hoorplicht

De beslissing geeft aan dat verzoeker werd gehoord op 31.07.2021 door de politie. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State houdt de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur in dat tegen niemand een maatregel kan worden genomen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die zijn belangen zwaar kan treffen, zonder dat hem vooraf de gelegenheid wordt gegeven zijn standpunt uiteen te zetten en op nuttige wijze voor zijn belangen op te komen.

Bij gebrek aan enige formele wetgeving ter zake, zal de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van toepassing zijn als aan de volgende twee cumulatieve voorwaarden is voldaan:

1. De overheid neemt een individuele beslissing die de betrokkene ernstig in zijn belangen aantast;
2. De maatregel is gebaseerd op het persoonlijk gedrag van betrokkene, met name een gedrag dat hem als een tekortkoming wordt aangerekend.

(RvS 24 mei 2012, nr. 219.470; RvS 16 juni 2011, nrs. 213.887 en 213.888; RvS nr. 211.309, 17 februari 2011; RvS 20 april 2010, nr. 203.094; RvS 1 juni 2009, nr. 189.314; RvS 16 februari 2004, nr. 128.184).

In casu wordt aan verzoeker een inreisverbod opgelegd in toepassing van artikel 7, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Dergelijke beslissing houdt in dat de belangen van verzoeker ernstig worden aangetast aangezien hij wordt blootgesteld aan een schending van artikel 3 EVRM.

Aan verzoeker wordt in casu een inreisverbod opgelegd tevens in toepassing van artikel 7, alinea 1, °3 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is dan ook onmiskenbaar gestoeld op het persoonlijk gedrag van verzoeker.

Aan beide voorwaarden is voldaan. De hoorplicht is bijgevolg van toepassing. Met andere woorden, de verwerende partij diende verzoeker de mogelijkheid te geven om zijn standpunt over een eventueel inreisverbod uiteen te zetten. Bovendien diende verwerende partij verzoeker vooraf in kennis te stellen van het feit dat er overwogen werd een inreisverbod te betekenen en verzoeker de kans te bieden om hierop te reageren. Ik verwijs hierbij tevens naar het arrest van uw Raad (arrest nr. 184.616 in RVV 202254). Deze reactie houdt tevens in dat hij op een adequate manier zijn standpunt kan duidelijk maken.

Het feit dat verzoeker zich niet veilig voelde om tijdens het verhoor de waarheid te zeggen i.v.m. zijn partner en kind dient toch onderzocht te worden. Hij had een vrees dat dit ernstige gevolgen voor hen zou meebrengen.

Dat uit de bestreden motivering zeer duidelijk blijkt dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel flagrant schendt door geen rekening te houden met de specifieke situatie van verzoeker.

Er wordt geen afweging gemaakt van de gevolgen die deze beslissing zou hebben voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst.

Dat dit dan ook een flagrante schending is van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Dat de verwerende partij rekening diende te houden met de specifieke situatie van verzoeker, met betrekking tot deze beslissing.

IV.2. Schending van art. 8 van het EVRM

Ondanks de verklaring van verzoeker diende artikel 8 van het EVRM onderzocht te worden. Hij verblijft hier nl. met zijn partner en zijn zoon O..

In dit dossier wordt geen enkele belangenafweging gemaakt hoewel de fair - balance toets onontbeerlijk is bij het nemen van een beslissing om het grondgebied te verlaten. Men dient een afweging te maken tussen de belangen van de vreemdeling en die van de overheid bij het nemen van een uitwijzingsbeslissing. Indien men vaststelt dat de voordelen voor de overheid gering zijn ten opzichte van het voordeel voor de vreemdeling, dan dient men zich te onthouden van het nemen van een beslissing om het grondgebied te verlaten.

Ook een toetsing aan de mensenrechten zoals vastgelegd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens is onontbeerlijk in onderhavig dossier. Met name artikel 8 EVRM dient grondig te worden onderzocht om na te gaan of deze bepaling niet geschonden wordt!

Artikel 8 EVRM bepaalt het volgende:

1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM kan 'ipso jure' ontstaan. Dit houdt in dat het gezinsleven van rechtswege ontstaat. Het Hof heeft verschillende uitspraken gedaan over het van rechtswege ontstaan van gezinsleven.

Voorts vereist artikel 8 lid 2 EVRM dat de inmenging noodzakelijk moet zijn in het belang van de democratische samenleving. Er moet dus sprake zijn van een 'pressing social need'.

Dat er, integendeel tot wat verwerende partij stelt, geen sprake is van een pressing social need.

Om te bepalen of aan de voorwaarden van noodzakelijkheid wordt voldaan moet er een belangenafweging en proportionaliteitstoets plaatsvinden.

Verder moet er, om te bepalen of de inmenging gerechtvaardigd is, een belangenafweging plaatsvinden tussen het algemene belang en het individuele belang van de vreemdeling.

Indien men hier een belangenafweging maakt kan men tot de vaststelling komen dat de individuele belangen van de vreemdeling zwaarder doorwegen.

Teneinde de omvang van de verplichtingen die voor een staat uit artikel 8, eerste lid van het EVRM voortvloeien te bepalen, dient te worden nagegaan of er hinderpalen worden aangevoerd voor het uitbouwen of verderzetten van een normaal en effectief gezinsleven elders. Zolang er geen dergelijke hinderpalen kunnen worden vastgesteld, zal er geen sprake zijn van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

In casu diende dan ook de relatie met zijn partner en zijn zoon onderzocht te worden. Zij vormen wel degelijk een gezin o.b.v. art. 8 van het EVRM.

Bijgevolg is de vraag of er wel of geen "gezinsleven" bestaat in wezen een vraag die feitelijk afhankelijk is van het werkelijke bestaan in de praktijk van nauwe persoonlijke banden. Men dient daarom de facto familiebanden te bekijken conform de rechtspraak van het EHRM. Volgende feitelijke elementen vormen bij die beoordeling belangrijke toetsstenen:

- Wonen de betrokkenen samen?
- Zelfs bij ontstentenis van enige wettelijke erkenning van het gezinsleven;
- De lengte van de relatie;
- De toewijding van de vader naar zijn kinderen;

Uit de bestreden beslissing kan enkel worden afgeleid dat met geen van de belangrijke toetsstenen van artikel 8 EVRM rekening werd gehouden alvorens een beslissing te nemen. De genomen beslissing schendt manifest artikel 8 EVRM!

Dat op geen enkele manier blijkt dat het dossier van verzoeker grondig onderzocht is, alvorens de beslissing is genomen.

Dat er een afweging gemaakt moet worden tussen de verschillende belangen, maar dat dit in onderhavig dossier geenszins gebeurd is.

Een terugkeer naar het land van herkomst zou voor verzoeker zware gevolgen met zich meebrengen, vnl. op basis van zijn gezinsleven met zijn zoon en zijn partner, mevrouw [M.].

Hij kan om die redenen niet terugkeren naar Ghana, OOK NIET TIJDELIJK!

Er is immers geenszins sprake van een eventueel gevaar voor de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn. Noch is er sprake van wanordelijkheden en vormt hij een gevaar voor de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Bijgevolg dient het recht op een gezinsleven van verzoeker, partner en zijn zoon gerespecteerd te worden!

Art 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land"

Deze bepaling is een indirecte verwijzing naar het Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind.

De zoon van verzoeker heeft het recht om verzoeker te kennen en door hem te worden verzorgd, dit wordt expliciet verklaard in artikel 7, § 1 van de Internationale Verklaring betreffende de Rechten van het Kind (IVRK):

"Het kind wordt onmiddellijk na de geboorte ingeschreven en heeft vanaf de geboorte het recht op een naam, het recht een nationaliteit te verwerven en, voor zover mogelijk, het recht zijn of haar ouders te kennen en door hen te worden verzorgd."

De zoon heeft recht op een relatie met verzoeker en aldus kan hij absoluut niet terugkeren naar Ghana en zijn zoon achterlaten. Hij wenst voor de rechtbank aan te tonen dat hij wel degelijk de biologische vader is van Obed. Hiervoor dient een DNA-onderzoek plaats te vinden.

Tevens geldt artikel 9 van het Internationale Verdrag betreffende de Rechten van het Kind:

"1. De Staten die partij zijn, waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn of haar ouders tegen hun wil, tenzij de bevoegde autoriteiten onder voorbehoud van de mogelijkheid van rechterlijke toetsing, in overeenstemming met het toepasselijk recht en de toepasselijke procedures, beslissen dat deze scheiding noodzakelijk is in het belang van het kind. Een dergelijke beslissing kan noodzakelijk zijn in een bepaald geval, zoals wanneer er sprake is van misbruik of verwaarlozing van het kind door de ouders, of wanneer de ouders gescheiden leven en er een beslissing moet worden genomen ten aanzien van de verblijfplaats van het kind.

2. In procedures ingevolge het eerste lid van dit artikel dienen alle betrokken partijen de gelegenheid te krijgen aan de procedures deel te nemen en hun standpunten naar voren te brengen.

3. De Staten die partij zijn, eerbiedigen het recht van het kind dat van een ouder of beide ouders is gescheiden, op regelmatige basis persoonlijke betrekkingen en rechtstreeks contact met beide ouders te onderhouden, tenzij dit in strijd is met het belang van het kind."

Dat het duidelijk is dat de zoon van verzoeker het recht heeft een band met verzoeker, zijn vader, te onderhouden en dat hij die kansen ook moet kunnen krijgen!

België heeft, als staat die de IVRK heeft ondertekend, de plicht om te waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn/haar ouders. Hier bestaat één uitzondering op: een scheiding is mogelijk als de bevoegde autoriteiten vinden dat dit noodzakelijk is in het belang van het kind.

Dat duidelijk mag blijken dat dit hier niet het geval is!

Bovendien sprak het Europees Hof zich reeds uit in een vergelijkbare zaak, nl: Case of Nunez v. Norway (Application no. 55597/09) - 28 June 2011

In dit arrest wordt het volgende vermeld:

§4. It is to be noted that from their birth in 2002 and 2003, respectively, until the City Court's judgment of 24 May 2007 in the custody case, the children had been living permanently with the applicant, who had also assumed their daily care since her separation from their father in October 2005. (...) As observed by the Supreme Court minority, together with the father, the applicant was the most important person in the children's lives.

§5. Also, an equally important consequence of the said judgment of 24 May 2007 was that the children, who had lived all their lives in Norway, would remain in the country in order to live with their father, a settled immigrant.

§6. Moreover, in the assessment of the Supreme Court's minority, the children had experienced stress, presumably due to the risk of their mother's being expelled as well as disruption in their care situation, first by their parents' being separated, then by being moved from their mother's home to that of their father. They would have difficulty in understanding the reasons were they to be separated from their mother. Pending her expulsion and the two-year re-entry ban she would probably not return to Norway and it was uncertain whether they would be able to visit her outside Norway. The Court has taken note that, as observed by the Supreme Court's majority, Mr O. stated that, in the event that the applicant were to be expelled, he would facilitate contacts between the children and her, notably during summer and Christmas holidays. According to the Supreme Court's majority, there was no reason to assume that it would not be possible to maintain contact between the children and the applicant during the expulsion period. Nevertheless, the Court observes that, as a result of the decisions taken in the expulsion case and in the custody case, the children would in all likelihood be separated from their mother practically for two years, a very long period for children of the ages in question. There is no guarantee that at the end of this period the mother would be able to return. Whether their separation would be permanent or temporary is in the realm of speculation. In these circumstances, it could be assumed that the children were vulnerable, as held by the minority of the Supreme Court.

*Verwerende partij dient rekening te houden met de zoon van verzoeker en faalt erin dit te doen!
Integendeel zelfs!*

Het EHRM heeft in haar rechtspraak bevestigd dat het belang van minderjarige kinderen in overweging moet worden genomen bij de evenwichtsoefening die moet worden gemaakt wanneer een Overheid een beslissing moet nemen over een verblijfskwestie. Bij deze evenwichtsoefening dient men ook rekening te houden met de moeilijkheid die een minderjarig kind zal/kan ervaren bij een terugkeer naar het land van herkomst van zijn ouder (EHRM 3 oktober 2014, JEUNESSE t. Nederland)

Het Hof oordeelde als volgt:

"Whilst alone they cannot be decisive, such interests certainly must be afforded significant weight. Accordingly, national decision-making bodies should, in principle, advert to and assess evidence in respect of the practicality, feasibility and proportionality of any removal of a non-national parent in order to give effective protection and sufficient weight to the best interests of the children directly involved by it."

[...]

Het Hof wijst op artikel 3 IVRK dat stelt dat nationale instanties het belang van het kind als voornaamste overweging bij hun uitspraken moeten betrekken.

Ook artikel 24 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is noemenswaardig. Het bepaalt het volgende:

"1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.

2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging. 18.12.2000 Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 364/13 NL

3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist."

[...]

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erkent de directe werking van dit artikel waarbij de belangen van het kind een essentiële overweging moeten vormen. De Raad interpreteert deze bepaling in het licht van artikel 3 IVRK, waardoor dit ook geldt voor beslissingen die onrechtstreeks kinderen raken. Hoe dan ook staat het vast dat het belang van het kind een essentiële overweging is die nauwkeurig dient te worden onderzocht met daarin begrepen een "fair-balance" toets met respect voor de mensenrechten.

II.4. Schending van art. 3 EVRM

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Verwerende partij faalt in haar beslissing om de situatie in het land van herkomst te onderzoeken.

Dat verwerende partij dit op geen enkele manier onderzoekt in haar beslissing. Dit is flagrant onzorgvuldig!

Dat uit het voorgaande dus blijkt dat de formele motiveringsplicht geschonden is en dat er een reële dreiging is voor de veiligheid van verzoeker."

2.13. Wat betreft de draagwijdte van de formele motiveringsplicht, wordt verwezen naar het gestelde in punt 2.2. Ook de tweede bestreden beslissing bevat een motivering in feite en in rechte. Zo wordt, onder verwijzing naar artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet, gesteld dat verzoeker een inreisverbod wordt opgelegd omdat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan. Indien verweerder vaststelt dat verzoeker ressorteert onder het toepassingsgebied van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet en dus geen termijn krijgt om vrijwillig te vertrekken – wat werd vastgesteld in de eerste bestreden beslissing –, rust er op hem de verplichting om een inreisverbod op te leggen (cf. RvS 18 december 2013, nrs. 225.871 en 225.872). Verder bevat de tweede bestreden beslissing duidelijk motieven aangaande de duurtijd van het inreisverbod. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt ook dat verzoeker kennis heeft van de motieven. Hiermee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht. Een schending hiervan blijkt dan ook niet. De inhoudelijke kritiek wordt beoordeeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

2.14. Wat betreft de draagwijdte hiervan en van het geschonden geachte zorgvuldigheidbeginsel, verwijst de Raad naar het gestelde in punt 2.3.

2.15. Verzoeker betwist niet dat hij zich bevindt in de situatie van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet waardoor verweerder verplicht is hem een inreisverbod op te leggen. Dit motief blijft derhalve overeind. Voor wat betreft de duur van het inreisverbod, kan deze niet aan het wankelen worden gebracht door eenvoudig te verwijzen naar een arrest van de Raad en te poneren dat dit ook van toepassing is in huidig geschil *"zeker gezien de gevolgen van een inreisverbod van 3 jaar zodanig groot zijn"*.

2.16. De Raad wijst erop dat verzoekers concrete betoog nagenoeg identiek is aan zijn uiteenzetting ter ondersteuning van het eerste middel. Aldus kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de bespreking van het eerste middel. De tweede bestreden beslissing heeft weliswaar een andere draagwijdte dan het bevel om het grondgebied te verlaten maar ook hier geldt dat verzoeker geen afweging van zijn gezinsleven kon verwachten, aangezien hij dit niet kenbaar heeft gemaakt tijdens zijn gehoor door de federale politie. Er is ook geen enkel begin van bewijs van het voorgehouden gezinsleven voorhanden.

2.17. Ook wat betreft de voorgehouden schending van artikel 3 van het EVRM, van de hoorplicht, van artikel 24 van het Handvest en van het Kinderrechtenverdrag kan de Raad volstaan met een verwijzing naar de bespreking van het eerste middel.

2.18. Er kan ten slotte worden verwezen naar het gestelde in punt 2.11. De overtuiging van verzoeker dat *"men kost wat kost [tracht] een negatieve beslissing te nemen, zonder een afweging te maken in het dossier van verzoeker"* maakt nog niet dat dit zo is. Verzoeker maakt deze aantijging niet hard. De loutere overtuiging van verzoeker dat de tweede bestreden beslissing *"alle beginselen van behoorlijk bestuur"* schendt en niet deugt, brengt deze beslissing ook niet aan het wankelen.

De *"MIDDELEN TEGEN HET INREISVERBOD"* zijn ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronde middelen dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA